

3836772 NSMC/M : MAJOR : การพยาบาลแม่และเด็ก; พย.ม. (การพยาบาลแม่และเด็ก)

KEY WORD : คุณภาพชีวิต / เด็กวัยเรียน / โรคหอบหืด

พัชรินทร์ เวียงแก้ว : คุณภาพชีวิตของเด็กวัยเรียนโรคหอบหืด (QUALITY OF LIFE OF SCHOOL AGE CHILDREN WITH ASTHMA) อ. ที่ปรึกษา: พรศรี ศรีอัญญาพร, ค.ม. (วิจัยการศึกษา), ฟองคำ ดิลกสกุลชัย, Ph.D. (NURSING), ไข่มุกข์ วิเชียรเจริญ, กศ.ค. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) 122 หน้า. ISBN 974-589-046-4

โรคหอบหืดเป็นโรคเรื้อรังที่พบมากที่สุดของเด็ก ซึ่งคุณภาพชีวิตของเด็กกลุ่มนี้ขึ้นกับการควบคุมโรคไม่ให้เกิดอาการหอบหืด มีการเจริญเติบโตตามวัย และการได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่ถูกต้องและเหมาะสมกับโรค การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของเด็กวัยเรียนโรคหอบหืด กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กวัยเรียนโรคหอบหืด อายุ 7-12 ปี ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกโรคภูมิแพ้ สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี วชิรพยาบาล โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 200 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์มารดาเกี่ยวกับ การได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก ความรุนแรงของโรค และความรู้เรื่องโรคหอบหืด และประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพชีวิตดี ร้อยละ 55.5 กล่าวคือ ได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานร้อยละ 80 ขึ้นไป มีการเจริญเติบโตตามวัย และมีการควบคุมโรคดี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน ระดับการศึกษาและความรู้เรื่องโรคหอบหืดของมารดาต่างกัน และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .01, .001 และ .001 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพและจำนวนบุตรต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างบางคนมีการควบคุมโรคดี แต่มีคุณภาพชีวิตไม่ดี เนื่องจากได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานไม่เหมาะสม ดังนั้นการดูแลเด็กเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ควรส่งเสริมให้เด็กได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่ถูกต้องและเหมาะสมกับโรค โดยการให้ความรู้แก่มารดา โดยเฉพาะในมารดาที่ไม่ได้รับการศึกษาหรือมีการระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่ำ และมีความรู้เรื่องโรคหอบหืดน้อย